

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206294
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617206294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu P. M., nar. XX.XX.XXXX, dlhodobý pobyt: E. XX, K., Česká republika, zastúpeného spoločnosťou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o., sídlo: Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 528 644, proti žalovanému Česká podnikateľská poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, sídlo: Pobřežní 665/23, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČO: 63 998 530, zastúpenému JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom N. XX, C., o náhradu škody vo výške 20.066,55 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 20C/28/2017-100 zo dňa 18. decembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.316,60 eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,92 %.

2) Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v konaní boli preukázané všetky predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody na zdraví uplatnenej žalobcom a že žaloba je čiastočne dôvodná v rozsahu uplatnenia tohto nároku. Znalec bodovo ohodnotil bolesť žalobcu 135 bodmi. Preto súd priznal žalobcovi plnenie titulom náhrady za bolesť vo výške 2.316,60 eur ako výsledok súčinu 135 bodov x 17,16 eur (náhrada za jeden bod v čase vzniku poškodenia zdravia žalobcu). V časti uplatnenia nároku na náhradu škody na vozidle žalobcu a nároku na náhradu ušlej mzdy súd žalobu zamietol pre jej nedôvodnosť. Žalobca nepreukázal žiadnym z uvedených dôkazov, aká skutočná škoda mu na motorovom vozidle vznikla. Potvrdenie priemernej ceny motorového vozidla v čase dopravnej nehody neodráža skutočnú škodu na vozidle. Žalobca si žalobou uplatnil tiež nárok na náhradu mzdy. Zmätočne však uvádzal, že je živnostníkom a súdu predložil daňové priznanie za rok 2014, a teda bolo zrejmé, že nemôže ísť o nárok na náhradu ušlej mzdy. Následne žalobca predložil súdu na preukázanie nároku rámcovú zmluvu o dielo spolu s objednávkou na práce, avšak bez toho, aby k tomu uskutočnil aj relevantný procesný návrh. Žalobca v žalobe tvrdil vznik škody titulom ušlej mzdy, súdu však predložil listinné dôkazy, ktoré neboli spôsobilé preukázať škodu titulom ušlej mzdy. Pokiaľ žalobca zmenil skutkové tvrdenia, bolo potrebné k tomu relevantným spôsobom uskutočniť procesné návrhy v zmysle § 140 ods. 2 Civilného sporového poriadku, čo však žalobca neurobil. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a navrhol, aby súd rozhodnutie v tejto časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca v konaní nepredložil dokumenty, z ktorých vyplýva hodnota motorového vozidla v čase vzniku škody. Aj vzhľadom na práceneschopnosť žalobcu nemohol tento zabezpečiť iný dôkaz o hodnote poškodeného vozidla. V konaní predložil aj doklady ohľadne ušlého zisku, teda, že vykonáva podnikateľskú činnosť, pôvodne zlé označenie ako náhrada ušlej mzdy je len zlé terminologické označenie. Mal za to, že boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP, aby nebol zaviazaný na úhradu trov protistrane.

4) Vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojich tvrdeniach.

5) Žalovaný vo vyjadreniach uviedol, že žalobca nedokázal k žalobe pripojiť a označiť relevantné dôkazy osvedčujúceho jeho nárok. Nedokázal špecifikovať ušlý zisk, ktorý mu vznikol. Neboli dané dôvody v zmysle ust. § 257 CSP. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Vo výroku, ktorým žalobe čiastočne vyhovel, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý.

7) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8) Odvolateľ namietal, že preukázal hodnotu motorového vozidla, pričom táto predstavovala sumu 7270 dolárov. Odvolací súd (rovnako, ako súd prvej inštancie) mal za to, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu výšky škody na vozidle. Výšku škody nemôže súd odvodiť od hodnoty vozidla. Pokiaľ žalobca nepreukázal výšku škody, nemohol byť v spore úspešný a súd správne v tejto časti jeho nárok zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena.

9) Ďalším nárokom, ktorý si uplatnil žalobca, bola ušlá mzda, pričom ako neskôr vyšlo najavo, nešlo o ušlú mzdu, ale o ušlý zisk. Aj v tejto otázke sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, navyše dodáva, že ušlý zisk požadoval žalobca na inom skutkovom základe, pričom z ním predloženej rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 15.3.2015 nevyplýva ani to, na akej cene za dielo sa dohodol s objednávateľom (tá mala byť vždy dohodnutá individuálne) a nemal ani garantovaný počet zákaziek, ktoré mal realizovať, t.j. nebolo možné z ním predložených dokumentov zistiť ušlý zisk za obdobie PN.

10) Pokiaľ žalobca poukazoval na ust. § 257 CSP, súd nevidel také dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu, pre ktoré by nemal žalovanému priznať náhradu trov konania. Žalobca ani nevysvetlil, v čom videl priznanie trov žalovanému v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že žalobca nie je občanom Slovenskej republiky automaticky neznamená, že sú dané dôvody, pre ktoré by nemal byť zaviazaný na úhradu trov konania v prípade, ak v spore nepreukázal svoje tvrdenia a bol neúspešný.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko mal žalovaný v odvolacom konaní úspech, má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).